

The Living Language of Lashon HaKodesh

This shiur is kindly sponsored by Moshe Sorscher in honor of the 56th yahrtzeit of his father of Reb. Aharon Yoel ben R' Moshe Yehuda, Rev. Aaron J. Sorscher, a"h.

Uniqueness of the Language The Clean Language

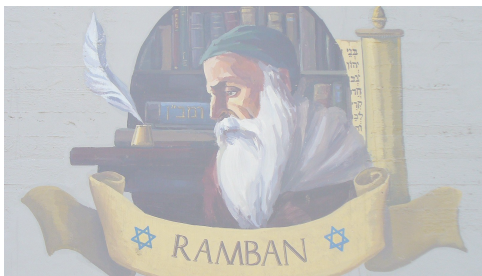
1. Moreh Nevuchim III: 8

ולי גם כן טענה וסיבה בקריאת לשוננו זה 'לשון הקודש' - ולא תחשוב שהוא הפלגה ממנו או טעות אבל הוא אמת. מפני שזה הלשון הקדוש לא הונח בו שם כלל לכלי המשגל לא מן האנשים ולא מן הנשים ולא לגוף המעשה המביא להולדה ולא לשותן ולא לצואה. אלה הם הדברים כולם לא הונח להם שם ראשון כלל בלשון העברי אלא ידובר בהם בשמות מושאלים וברמיזות. והיתה הכוונה בזה - שאלה הדברים אין ראוי לזכרם שיושם להם שמות אבל הם ענינים שצריך לשתוק מהם וכשיביא הצורך לזכרם - יעשה לו תחבולה בכנויים ממילות אחרות כאשר נסתר בעשותם בעת הצורך בכל יכלתנו

The Language of Prophecy

2. Ramban, Shmos 30: 13

ואם מפני טעמו של הרב, היו קורים לו "לשון נקיה", כענין ששינינו (סנהדרין סח:) עד שיקיף זקן התחתון ולא העליון אלא שדברו חכמים בלשון נקיה, ואמרו כי אם הלחם אשר הוא אוכל לשון נקי (ב"ר פו ז), וכן במקומות רבים: וכן הטעם אצלי במה שרבותינו קוראין לשון התורה "לשון הקודש", שהוא מפני שדברי התורה והנבואות וכל דברי קדושה כולם בלשון ההוא נאמרו והנה הוא הלשון שהקב"ה יתעלה שמו מדבר בו עם נביאיו ועם עדתו אנכי ולא יהיה לך ושאר דברות התורה והנבואה, ובו נקרא בשמותיו הקדושים אל, אלהים, צבאות, ושדי, וי"ד ה"א, והשם הגדול המיוחד, ובו ברא עולמו (ב"ר יח ו), וקרא שמות שמים וארץ וכל אשר בו, ומלאכיו וכל צבאיו לכולם בשם יקרא מיכאל וגבריאל בלשון ההוא, ובו קרא שמות לקדושים אשר בארץ אברהם יצחק ויעקב ושלמה וזולתם:

Convention vs Description

3. Shiurei Daas II page 106

בכלל צריך לדעת, כי לשון הקודש אינה דומה לשאר הלשונות, בזה שבכל הלשונות אין למלה ולשם שייכות לעצמות הדבר ומהותו, כי ענין השפה, לפי המקובל בעולם, הוא רק מה שהסכימו בני עם זה לקרא דבר זה בשם כזה וכדומה, אך לפי מה שנתבאר כי שורש הלשון טבועה במקוריותו של כל עם, והיינו כל עם ועם מלבו את לשונו הוא, לפי אופן השגתו והרגשתו המיוחדת בכל דבר, בכל זאת אין זה השם לפי מציאות הדבר בעצם, אלא רק לפי הרושם החיצוני שעושה הדבר על האדם לפי חושיו והרגשיו. אבל בלשון הקודש מתבטא כל דבר לפי מהותו ועצמותו, והוא שמו בעצם, כי באמת נתנו השמות בלשון הקודש, לפי

שורשם ומקורם של הדברים, אשר זהו עיקר מציאותם, וכמו שמצינו במדרש רבה מצורע, ששם מצורע הוא מוציא שם רע, שהנגעים באים על לשון הרע, והיינו כי לפי ידיעת האמת שורש וסבת הצרעת הוא מהפגם הנעשה בנפש האדם על ידי עוון לשון הרע, ולכן נקרא ענין הצרעת בשם זה על שם שרשו ומקורו, שזוהי מציאותו באמת... ולדוגמא מלה "זכה", שהונחה בלשון הקודש על קנין והשגת דבר, זהו מפני כי לפי ידיעת האמת כל מה שאדם משיג בעולם הזה הוא מתנת הקב"ה בעד זכותיו הרוחניות, ואחר שלכל ענין השכר והגמול מסובבים מהמעלה הנפשית שרוכש האדם על ידי מעשיו הטובים, וענין המעלה הוא רק לפי זכור הנפש והגוף, שלשמה נתן האדם בעולם הזה, שעל ידי עבודתו בתורה ומצוות יזדככו גופו ונפשו, לכן מתבטא כל ענין השגת טובה בשם זכות, משורש זכה, על שם שרשו הרוחני, וכן יש להבין ולהכיר הרבה מלים בלשון הקודש, וזהו הטעם שנקראת שפתנו בשם לשון הקודש, כי היא לשון הקדושה והאמת.

ואמנם הראשונים נתנו טעמים למה נקרא לשון הקודש... ואף כי דבריהם אמת כפי פשוטם, בכל זאת לפי האמת טעם הדבר הוא, כי שורש הלשון הוא משורש עליון מאד, שכל המלים המורות על כל ענין ופעולה, הרי הם לפי מקורם העליון של הדברים בשרשם האמיתי למעלה, ובאמת גם האותיות, שמהן מצטרפת כל מלה, כל ענין מציאותו ותמונתו היא השתלשלות מאורות העליונים, ושהם גם כן שרשם של הענינים הנראים לפנינו, כי כ"ב אותיות הקדושות שרשן למעלה בקודש, ותמונת האות הנראית לפנינו כן היא תמונת התגלמות מהשתלשלות הענינים רוחניים נאצלים שבעולמות העליונים. וכמו שמצינו בגמרא (מנחות כ"ט) ומפני מה נברא העולם הזה בה"א, מפני שדומה לאכסדרה, שכל הרוצה לצאת יצא, ומאי טעמא תליא כרעיה, דאי הדר בתשובה מעיילי ליה. וליעול בהר? לא מסתייעא מילתא. נמצא, כי תמונת ה"ה"א" מורה הענין שנמצא בעולם, שכל הרוצה לצאת יצא, ועל ענין התשובה.

R. Avraham Yitzchak HaKoeHN Bloch (1891-1941)

The Language of Creation

4. Maharal, Nesivos Olam, Nesiv Hatznius 3

והרמב"ם ז"ל כתב בספרו מורה נבוכים, שלכך נקרא לשוננו לשון הקודש, מפני שלא הונח בלשון הקודש לשון מיוחד על דבר ערוה... וגם מזה תראה כמה גדולה השמירה, שלא להוציא דבר מגונה, כאשר הלשון נקרא לשון קודש בשביל שאין בו דבר זה. אבל אין נראה שיהיה נקרא לשון קודש בשביל שלא נמצא בו לשון גנאי, שאם כן לא היה הלשון קודש בעצמו, אבל יקרא לשון קודש מפני שהלשון הוא פרי ותולדות האדם מה שמוציא משפתיו, ולפיכך יש לכל אומה ואומה לשון בפני עצמו, כמו שכל אילן ואילן יש לו פרי בפני עצמו, ואין זה כזה. אמנם לשון הקודש הוא הדבור שיש לאדם מצד קדושתו, ולפיכך יש לאדם שתי לשונות, האחד קודש שהוא לאדם מצד הקדושה, שיש באדם, והשני הוא לשון המוני, כי יש באדם צד חול גם כן. והחילוק שיש בין הלשונות מפני שהלשון הזה בו נברא העולם, כמו שאמרו במדרש שבלשון זה נברא העולם, והוא לשון מלאכי שרת, לכן נתן זה הלשון אל חלק הקודש באדם. ולכך התורה וספרי הקודש נכתבים בזה הלשון דוקא. ומפני זה נקרא הלשון לשון קודש. וכבר בארנו כי הלשון הוא הדבור שעל ידו יוצא האדם לפעל לגמרי, כאשר הוא חי מדבר, והעולם היה יוצא לפעל על ידי האדם שהוא נברא אחרונה, והאדם יוצא לפועל על ידי הדבור, ועל ידי לשון הקודש יוצא לפעל השלימות לגמרי, ולכך נברא העולם בלשון הקודש. ואני אומר מה שעשה הרמב"ם סבה הוא מסובב, כי לדברי הרמב"ם הסבה שיקרא לשון הקודש בשביל שאין בו דבר גנאי, ודבר זה הוא מסובב, שלכך אין בו לשון ערוה וגנאי, מפני שהוא לשון הקודש, ואין ראוי שיהיה בו לשון ערוה.

5. Tanya, Shaar Hayichud VebaEmunah, Perek 1

It is written: "Forever, O G-d, Your word stands firm in the heavens." The Baal Shem Tov, of blessed memory, has explained that "Your word" which you uttered, "Let there be a firmament in the midst of the waters..." these very words and letters stand firmly forever within the firmament of heaven and are forever clothed within all the heavens to give them life, as it is written, "The word of our G-d shall stand firm forever" and "His words live and stand firm forever. ..." For if the letters were to depart [even] for an instant, G-d forbid, and return to their source, all the heavens would become naught and absolute nothingness, and it would be as though they had never existed at all, exactly as before the utterance, "Let there be a firmament." And so it is with all created things, in all the upper and lower worlds, and even this physical earth, which is the "Kingdom of the silent" (inanimate). If the letters of the Ten Utterances by which the earth was created during the Six Days of Creation were to depart from it [but] for an instant, G-d forbid, it would revert to naught and absolute nothingness, exactly as before the Six Days of Creation. This same thought was expressed by the Ari, of blessed memory, when he said that even in completely inanimate matter, such as stones or earth or water, there is a soul and spiritual life-force—that is, the enclothing of the "Letters of speech" of the Ten Utterances which give life and existence to inanimate matter that it might arise out of the naught and nothingness which preceded the Six Days of Creation.

Now, although the name even (stone) is not mentioned in the Ten Utterances recorded in the Torah, nevertheless, life-force flows to the stone through combinations and substitutions of the letters which are transposed in the "Two hundred and thirty-one gates," either in direct or reverse order, as is explained in the Sefer Yetzirah, until the combination of the name even descends from the Ten Utterances, and is derived from them, and this is the life-force of the stone. And so it is with all created things in the world—their names in the Holy Tongue are the very "letters of speech" which descend, degree by degree, from the Ten Utterances recorded in the Torah, by means of substitutions and transpositions of letters through the "two hundred and thirty-one gates," until they reach and become invested in that particular created thing to give it life. [This descent is necessary] because individual creatures are not capable of receiving their life-force directly from the Ten Utterances of the Torah, for the life-force issuing directly from them is far greater than the capacity of the individual creatures. They can receive the life-force only when it descends and is progressively diminished, degree by degree, by means of substitutions and transpositions of the letters and by Gematriot, their numerical values, until the life-force can be condensed and enclothed and there can be brought forth from it a particular creature. And the name by which it is called in the Holy Tongue is a vessel for the life-force condensed into the letters of that name which has descended from the Ten Utterances in the Torah, that have power and vitality to create being ex nihilo and give it life forever.

הנה כתיב לעולם ה' דברך נצב בשמים ופי' הבעש"ט ז"ל כי דברך שאמרת יהי רקיע בתוך המים וגו' תיבות ואותיות אלו הן נצבות ועומדות לעולם בתוך רקיע השמים ומלוכשות בתוך כל הרקיעים לעולם להחיותם כדכתיב ודבר אלהינו יקום לעולם ודבריו חיים וקיימים לעד כו' כי אילו היו האותיות מסתלקות כרגע [לרגע] ח"ו וחוזרות למקורן היו כל השמים אין ואפס ממש והיו כלא היו כלל וכמו קודם מאמר יהי רקיע כו' ממש וכן בכל הברואים שבכל העולמות עליונים ותחתונים ואפי' ארץ הלזו הגשמית ובחי' דומם ממש אילו היו מסתלקות ממנה כרגע [לרגע] ח"ו האותיות מעשרה מאמרות שבהן נבראת הארץ בששת ימי בראשית היתה חוזרת לאין ואפס ממש כמו לפני ששת ימי בראשית ממש וז"ש האר"י ז"ל שגם בדומם ממש כמו אבנים ועפר ומים יש בחי' נפש וחיות רוחנית דהיינו בחי' התלכשות אותיות הדבור מעשרה מאמרו' המחיות ומהוות את הדומם להיות יש מאין ואפס שלפני ששת ימי בראשית ואף שלא הוזכר שם אבן בעשרה מאמרות שבתורה אעפ"כ נמשך חיות לאבן ע"י צירופים וחילופי אותיות המתגלגלות ברל"א שערים פנים ואחור כמ"ש בס' יצירה עד שמשתלשל מעשרה מאמרות ונמשך מהן צירוף שם אבן והוא חיותו של האבן וכן בכל הנבראים שבעולם השמות שנקראים בהם בלשון הקדש הן הן אותיות הדבור המשתלשלו ממדרגה למדרגה מעשרה מאמרות שבתורה ע"י חילופים ותמורות האותיות ברל"א שערים עד שמגיעות ומתלכשות באותו נברא להחיותו לפי שאין פרטי הנבראים יכולים לקבל חיותם מעשרה מאמרות עצמן שבתורה שהחיות הנמשך מהן עצמן גדול מאד מבחי' הנבראים פרטיים ואין כח בהם לקבל חיות אלא ע"י שיוך החיות ומשתלשל ממדרגה למדרגה פחותה ממנה ע"י חילופים ותמורות האותיות וגימטריאות שהן חשבון האותיות עד שיוכל להתצמצם ולהתלבש ולהתהוות ממנו נברא פרטי וזה שמו אשר יקראו לו בלה"ק הוא כלי לחיות המצומצם באותיות שם זה שנשתלשל מעשרה מאמרות שבתורה שיש בהם כח וחיות לברוא יש מאין ולהחיותו לעולם

Hebrew in Tefillah

6. Shulchan Aruch, OC 101:4

יכול להתפלל בכל לשון שירצה וה"מ בצבור אבל ביחיד לא יתפלל אלא בלשון הקודש וי"א דה"מ כששואל צרכיו כגון שהתפלל על חולה או על שום צער שיש לו בביתו אבל תפלה הקבועה לצבור אפי' יחיד יכול לאומרה בכל לשון ויש אומרים דאף יחיד כששואל צרכיו יכול לשאול בכל לשון שירצה חוץ מלשון ארמי:

It is possible to pray in any language one desires. This is the rule when praying together with a congregation, however an individual praying alone should only pray in the Holy Language. However, some say that this (requirement to only pray in Hebrew) only applies when one is asking for his own personal needs, such as praying for someone who is ill, or for some painful episode in his household, however when reciting the regular liturgy established for the congregation to recite, that may be recited in any language. Furthermore, some say that even an individual requesting his own personal needs may pray for them in any language he wishes to pray, except for in the Aramaic language.

7. Mishna Berura, ad loc. Sk 13

(יג) בכל לשון - ומצוה מן המובחר הוא דוקא בלשון הקודש ועיין בסימן ס"ב וס"ב ובמשנה ברורה שם מה שכתבנו בשם האחרונים בזה וגם עיין בתשובת ח"ס או"ח סי' פ"ד ופ"ו שהאריך בכמה ראיות דמה שהתירו להתפלל בכל לשון היינו דוקא באקראי אבל לקבוע בקביעה תמידית ולהעמיד ש"ץ ולהשכיח לה"ק לגמרי זה א"א בשום אופן עי"ש ועוד מחמת כמה וכמה טעמים נכוחים האריכו כל גאוני הזמן בספר דברי הברית והסכימו שאיסור גמור הוא לעשות כן ולאפוקי מכתות חדשות שנתפרצו מחוץ למדינה בזה והעתיקו את כל נוסח התפלה ללשון העמים ועבירה גוררת עבירה שדלגו הברכה של קבוץ גלויות וברכת ולירושלים עירך וכשם שרוצים להשכיח זכרון ירושלים כן רוצים להשכיח לשה"ק מישראל פן יגאלו בזכות שלא שינו את לשונם הקב"ה ישמרנו מדיעות אפיקורסות כאלו ועיין בבה"ל:

The Rise of Modern Hebrew

Eliezer Ben-Yehuda

8. Yahudus, Torah and Medina, R. A. Gitlin 1964¹

מאת א. גיטלין - ברוקלין נ. י.
(תשכ"ד, 1964 למניינם)
הודפס במהדורה מחודשת -
ירושלים תובב"א תשס"ד (2004)
למניינם)

ה. ארץ הקודש ולשון הקודש

כן גם לשון הקודש היא הלשון בה ברא הקב"ה את עולמו. עשרה מאמרות שבהם נברא העולם -

¹ <http://www.yoel-ab.com/katava.asp?id=42>

בלשון הקודש נאמרו, ועד היום הזה - כפי המבואר
בייחוד בכתבי האר"י ז"ל. בספרי החסידות - מהווה
לשון הקודש לא רק חלק מהבריאה, אלא אף את
קיומם של כל פרטי הנבראים בעולם: ...וכן כל
הנבראים שבעולם השמות שנקראים בהם בלשון
הקודש הן הן אותיות הדיבור המשתלשלות ממדרגה
למדרגה מעשרה מאמרות שבתורה... ומתלבשות
באותו נברא להחיותו (תניא שער היחוד והאמונה סוף
פרק א).

כל העולם כולו הוא בריה גשמית, כי כוונת בריאת
העולמות, כדברי חז"ל, היא "נתאוה הקב"ה להיות לו
דירה בתחתונים" (מדרש תנחומא), ולכן אף העניינים
הרוחניים ביותר מלובשים בלבוש גשמי. גם מצוות
התורה, אף שמקורן מהמדרגות העליונות שבעצמות
אין סוף ב"ה - מלובשות דווקא בלבוש גשמי ואין אדם
יוצא ידי חובתו אלא כשהוא מקיים את המצוות
בגשמיותן, בלבשו את הציצית העשויה מצמר גשמי,
בהניחו את התפילין העשויה מעור בהמה גשמית.
בנטלו את הלולב ואת האתרוג שהם דברים גשמיים,
ובלעדי המעשה הגשמי לא יצא ידי חובתו אף אם ישג
את הסודות הנעלים ביותר הקשורים בתוכן המצוות
האלה.

ברם, רק מצוות ד', היא העושה את האתרוג לאתרוג.
אם יטול אדם אתרוג כשר ומהודר בערב סוכות או
למחרת הסוכות - אינו אלא אוזן פרי גשמי בידו שאין
חשיבותו אלא כתפוח זהב או לימון. רק אם יטלנו בעת
ובאופן המצווה בתורה - רק אז הוא מקיים את המצווה
ורק אז הוא מתדבק ע"י מצווה זו בעצמות אין סוף ב"ה.
הוא הדין ללימוד התורה עצמה. הלומד, למשל, את
פרק "השותפין שרצו לעשות מחיצה בחצר" מתוך
הגמרא בבא בתרא, או מתוך מפרשי התורה - הריהו לומד
תורה ומקיים מצוות תלמוד תורה, והריהו באותה שעה בכל
אותן הבחינות הנעלות של העוסק בדברי תורה שנתפרשו
בדברי חז"ל, בספרי החסידות והקבלה וכו'. אולם העוסק
באותה שאלה של השותפין שרצו לעשות מחיצה בחצר
מתוך ספר החוקים של ארצות הברית, למשל, או
ב"קודקס יוסטיניאנוס" של המשפט הרומי וכיו"ב - אף אם
נניח שפסק הדין במשפט האמריקאי או הרומי יהיה אותו
פסק הדין-אין כל מצווה או קדושה בלימודו, ואין בכך
יותר מאשר אילו עסק, למשל, בתקנות המכס של
ממשלת ארצות הברית.

לשון הקדש גם היא לשון בני אדם, אשר יש בה דקדוק,
שמות, משפטים, משקלים וכו' כביתר הלשונות - אבל כל
אלה הם לבושה הגשמי בלבד, ואילו תוכנה האמיתי
נשמתה, היא גבוהה ונעלה מאד - בה ברא הקב"ה את
עולמו ועל ידה מתקיימים כל הנבראים כנ"ל.

בית

יהדות התורה והמדינה

בירור רעיוני בשאלת היחס לציונות ולמדינה,
עם קצת פרקי היסטוריה מן העבר הקרוב

מאת

א. גיטלין - ברוקלין נ. י.

חברות זו להשיג אצל:

A. Zimmer, 196 Rutledge St. Brooklyn 11, N. Y.

וכן במערכת "הקול", ירושלים, ת. ה. סג. ישראל.

תרעב

ב"ה, עה"ק יפו ת"ו, י' אדר תרע"ד

כבוד הפדרציה הציונית, מזרחי, לשכת המרכז בהמבורג, שלוי רב.

ממכתבם הנכבד מכ"ז שבט העבר נוכחתי, שלא קבלו עדיין את תשובתי בגילוי דעתי בדבר מצבנו ביחס למלחמת השפה. והנני בזה חוזר על תוכן הדברים אשר כתבתי במכתבי שנשלח כבר.

הנני רואה, שאנו צריכים לעמד על הבסיס האיתן של קבלת כל הטוב שישנו בכל פינה וכל תנועה, וקו"ח בתנועה הלאומית שלנו, שבסיסה לעולם הוא קדוש. מפני שתכנו הוא החיים של גוי קדוש. ותחיית השפה, כמו תחיית הארץ, לא תרד אצלנו מכבודה, אע"פ שרבו, לצערנו, המשתמשים בשתייהן שלא-כהוגן. ודוקא בשביל כך מוכרחים אנו עוד יותר להתאמץ לקחת את החלק היותר רשום בתחיות הללו, ההולכות ומתפתחות, ויודעים אנו ברור, כי דבר-ד' הוא אשר פקד את עמו. ומצמיח להם קרן-ישועה קמעא-קמעא.

בודאי בכל עז נצא למחות מחאות חיוביות, נגד אלה המקצצים את שני הענפים הללו, הארץ והשפה, משורש החיים שלהם, ממקור הנצח, משם ד' אלהי ישראל הנקרא על עמו, בתורת-חיים ואמונת-אומן. אבל דוקא ממקור חיי עד נשאב לנו כח בלתי-פוסק להגדיל את פעלנו על הככרים הרחבים אשר לענפים הנכבדים הללו, כארץ וכשפה, ובכל אומץ הננו מוכנים להגן על כבודם ולהרבות השפעתם, ובטוחים אנו בימין ד' רוממה, שנצליח ונעשה חיל. בכבוד נעלה ובברכת-ד' מציון ומקודש.

הק' אברהם יצחק הכהן קוק

Why Is Hebrew Called the Holy Tongue (Lashon Hakodesh)? By Yehuda Shurpin

The Hebrew language is extremely potent. The Torah tells us that until the incident of the Tower of Babel, all of mankind spoke the same language: Biblical Hebrew.

1 In fact, the power of the Holy Tongue was what fueled the initial success of the tower-builders.² To deter them, G-d “confused” their languages, and the many diverse languages were born.³

What makes this language holy?

The Language of Creation

In the book of Genesis we read how G-d created the world: “G-d said, ‘Let there be light,’ and there was light.”⁴ This was not simply rhetoric; these words contained the G-dly energy that created light. The Torah describes ten such phrases—Ten Utterances through which the world was created.⁵ Everything that exists was created through the energy within those Hebrew words.⁶

The Kabbalists explain that unlike human speech—which once spoken is gone—G-dly “speech” is everlasting, as it says in Psalms, “Forever, O G-d, Your word stands in the heavens.”⁷ So the Ten Utterances are still in the heavens, constantly re-creating and energizing the world.⁸ (For more on this, see The Baal Shem Tov on Perpetual Creation.)

Since everything is created through words, the Hebrew name of an object expresses the very energy that gives it existence. This is why it was Adam who named the animals, for it took great wisdom to be able to grasp the character of each animal and give it its true name.

Clean Language

Maimonides, in his Guide for the Perplexed, submits that Hebrew is holy because it doesn’t explicitly name private body parts and acts: “The Hebrew language has no special name for the reproductive organs in females or in males, nor for the act of procreation, nor for semen, nor for excreta. The Hebrew lexicon has no original terms for these things, and describes them only through figurative allusion and hints . . .”⁹

The Language of Prophecy

Nachmanides takes issue with Maimonides’ opinion, stating that a language cannot be defined as holy simply because it omits seemingly vulgar words—words, he argues, that are not vulgar at all, because sexuality is indeed holy if one’s intentions are pure. Nachmanides is of the opinion that Hebrew is inherently holy because it is the language through which G-d communicated the Ten Commandments and the Torah on Mount Sinai, it’s the medium for His communication with prophets, and it’s the language of the names of G-d and His angels.¹⁰

The Dilemma

We now come to a paradoxical dilemma. On the one hand, as Maimonides points out, sexual acts and organs do not have Hebrew names because they are seemingly vulgar. On the other hand, since everything in this world exists only because of the

energy within its Hebrew name, they must have Hebrew names—which means they must be holy, as Nachmanides believes.

The Rebbe resolves this dilemma by delving deeper into Maimonides' own musings about pre-sin reality and post-sin reality. Before the sin of the Tree of Knowledge, sexual actions and organs were like any other acts and organs, and there were surely names for them in the Holy Tongue. But after the sin, Adam and Chavah became aware of their sensuality, and these actions and organs became inextricably linked to lust. We therefore don't know their names, because their holiness is beyond us. (Interestingly, the Rebbe's explanation draws the opinions of Nachmanides and Maimonides closer together, since both are of the opinion that sexuality can be holy or profane depending on the context.)¹¹

Unique Spiritual Energy

Rabbi Yeshayah ha-Levi Horowitz, known as the Shaloh, points out that the words and letters of other languages were arbitrarily chosen by man. In the Holy Tongue, however, there is significance to the name, shape and sound of each letter, each alluding to unique spiritual energy and attributes.¹²

Should I Speak Hebrew?

Our sages tell us that one who lives in the land of Israel, eats in a state of ritual purity, speaks in the Holy Tongue, and recites the Shema every morning and evening is assured a portion in the world to come.¹³ Furthermore, the Zohar states that when we speak in the Holy Tongue, the Shechinah (Divine Presence) rests upon us.¹⁴

Yet, on the flip side, it is precisely because of the holiness of the language that many reserved it as a special language to be used only for Torah learning and prayer.¹⁵

But as important as it is to speak, pray and study in Hebrew, it is much more important to actually comprehend what you're saying and learning. It is for this reason that the Talmud was written in Aramaic. And it is for this reason that, despite all we have said, if one does not understand Hebrew, he should pray in the language that he understands.

To learn more about the uniqueness of the Hebrew letters, you can read (or watch) *Letters of Light* by Rabbi Aaron L. Raskin, or watch the fascinating KabbalaToons series *KabAlefBet!*: The Kabbalah of every one of the letters of the Hebrew alphabet.

FOOTNOTES